

**Nicolai Lancicij E Societate Iesv Opvcvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Dotes gloriosorum corporum S. Ignatio adhuc viuenti, diuinitùs concessæ.
Cap. VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](#)

nem, vel ad bona incrementa perduxit: quorum è numero, ut alios minùs illustres omittam, prius ponendus loco videtur, clarissimum illud S. Ecclesiae lumen, & idæa Pastorum omnium, S. CAROLVS Borromæus Cardinalis, & Archiepiscopus Mediolanensis; qui ipsa sua melioris vita initia ex his S. IGNATII Exercitijs hauit, quæ deinde adeò adamauit, totaq; vita coluit, ut primis annis semel quotannis, deinde usque ad mortem bis in anno iteratis, illis se ad omnem virtutem ac sanctimoniam, & sanctissimā suæ Ecclesiae gubernationem, excitare solitus fuerit, ijsdemque se ad ultimum agonem ad mortem præparauerit. Quare mirum non est, viuente adhuc S. IGNATIO, hæc Exercitia, & ab ijs quibus eorum examen commissum fuerat, fuisse mirificè commendata, & à Paulo III. Pontifice Maximo, Apostolico diplomate confirmata, ne apice quidem mutato, & tanquam piegate ac sanctitate plena, & ad spiritualem profectum utilia ac salubria, collaudata: & à Sacra Rotæ Auditoribus, atque à Cardinalibus SS. Rituum agnita, tanquam non ex humano magisterio, sed ex lumine supernaturaliter insulso, profecta.

Tertius liber à S. IGNATIO, tunc dum eum scriberet, tot cælestibus luminibus, visionibusque, cælestibus admirabilibus, vti supra dictum est, diuinitus illustrato, editus est, Constitutionum Societatis Iesu, in decem partes distributus, longè maior cæteris: qui etiam Hæreticorum iudicio, in quorum manus non raro incidit, si fidei dogmata & Ecclesiasticas ceremonias demas, admirandus, & omni humana prudenteria major, idemque perfectissimæ, ac numeris omnibus absolutæ Reipubl. continens, & sumatus ast; & à sanctissimis viris simul ac doctissimis, mirè ob diuinam planè in eo sapientiam reconditam, totiusque Christianæ ac Religiose perfectionis doctrinam plenissimam, iudicatus est summè suspiciendus, ideoque meritò ab aliquot Summis Pontificibus approbatus.

CAPVT SEXTVM.

Dotes glorioforum corporum, S. Ignatio adhuc viuenti, diuinitus concessæ.

ET piè, & ingeniosè, graues quidam Ecclesiastici Scriptores, inter certa vera Christi Ecclesiae signa reponunt, dotes glorioforum corporum, multis S. Ecclesiæ membris, vita sanctimonij illustribus, aliquâ ratione pro statu vita presenti, diuinitus concessæ, inter quos etiam S. IGNATIVM nominatum recentent.

Dotem claritatis mortale adhuc S. IGNATIVI corpus, diuinò illustrasse beneficio, multorum grauissima testificatione comprobatum est,

Sæpiissimè enim visa est eius facies & caput, eximio quodam fulgore splendescens. Ita visus est Barcinone ab Izabella Rosella, dum facie plebis immistus, concionem in templo audiret, & à Ioanne Paschalio, & in hospitali domo decumbebas a domesticis. Romæ vero ab Alexandro Petronio, à P. Oliverio Manaræo, à P. Ludouico Gonzaluo: qui quotiescumque orantem S. IGNATIVM in cubiculo adiit, quod fecit sæpiissimè, cælesti splendore radiantem semper conspicxit. Sanè S. Philippus Neri, vir eximia sanctitatis, & familiaris S. IGNATII, cù suis B. IGNATIVM sanctimonij dicere erat solitus, ut animi eius interior pulchritudo foris promiceret; in cuius oculis vultuque, coruscantes lucis radios, sèpè ab se visos esse proficeretur.

Dotem impassibilitatis in S. IGNATIO demonstrat, illa integrorum septem dierum aliquoties iterata, sine ullo prorsus cibo & potu, inedia, aut cum vehementissimo raptu (qui solus mirum in modum solet corporis vires roburque atterere) vel cum terna quotidie diverseratione corporis, multarumque horarum precibus, genibus flexis, peractis, conunctis, id que sine vila corporis debilitate.

Subtilitas dotem quandam diuinitùs accepit, quando uno eodemque tempore, in asperetabili corpore, duobus in locis, plusquam non gentis milibus passuum inter se distans, oculis ipsiis visus est, & Romæ, & Coloniz, adhuc viuens, quemadmodum Cap. 16. narrabitur.

Agilitatis denique dotem in S. Ignatio praeferebatur, quod frequenter à terra sublimis visus est, quod frequentiter à terra sublimis visus est, dum Diuinum numen oratione placaret.

CAPVT SEPTIMVM.

De S. Ignatiij virtutibus, ac donis diuinis in genere.

ANequam singulæ S. IGNATII virtutes, ad dona ei diuinitus concessæ, compendio attingantur, adferenda sunt aliqua de eius virtutibus ac donis diuinis in genere, quæ demonstrabunt, ad raram admodum & valde excellētem vitæ sanctimoniam, eum à diuina dextera euæctum fuisse: ut tantò aptius instrumentum existaret, ad tñ multa bona, in vniuersam Chisti Ecclesiam, derivanda. Sic ut autem diuina prouidentia, ad solatium & uitilitatem S. Ecclesiæ, alios insignes Sanctos, vt in eorum historijs legimus, sine ullo humilitatis præjudicio impedit, vt occultissima, & insignia dona cælestia, cædide, & summa animi demissione, familiaribus suis, ob finem aliquem bonum narrarent; ita eadem è S. IGNATII arcanis depromptit, & ex eius veridi-